

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 442
din 20.08.2009**

Dosar nr.: 200/2009

Petiția nr.: 4805/07.05.2009

Petent: P G

Obiect: discriminare prin neacordarea unor drepturi de către o comisie de punere în aplicare a unui decret-lege

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 P G

II. Obiectul sesizării

2.1 Petentul sesizează cu privire la faptul că Comisia de Aplicare a D-L. 118/1990 refuză acordarea unor drepturi .

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Petentul aduce la cunoștință că este o persoană persecutată politic în perioada 1979-1989 recunoscut prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, emise de Judecătoria Sibiu și respectiv Tribunalul Sibiu. La apariția D-L. 118/1990, petentul a depus la Comisia de Aplicare a D-L. 118/1990 din cadrul Prefecturii Sibiu și nu a primit nici un răspuns, iar în anul 1992 a redepus o cerere la Comisia din cadrul A.T.D.P.R. Sibiu pentru recunoașterea calității de persoană persecutată politic, depunând și adeverință emisă de S.R.I., la care cererile au fost respinse cu mențiunea că nu beneficiază de dispozițiile D-L. 188/1990. Acest act normativ a fost modificat prin mai multe acte normative ulterioare.

IV. Procedura de citare

4.1 Prin adresa înregistrată cu nr. 4953/12.05.2009, a fost citat domnul
P G pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 04.06.2009.

V. Susținerile părților

5.1 Petentul susține că Comisia de Aplicare a D-L. 118/1990 refuză în mod abuziv acordarea sporului de vechime de 6 luni pentru fiecare an de persecuție și indemnizația lunară încălcând prevederile O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, considerându-se discriminat în raport cu cei care au făcut parte din rezistența anticomunistă.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 În **drept**, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

6.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2,

alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 *Stubbings et autres c/Royaume-Uni*, parag.75)

6.5 În speță, Colegiul Director reține că, aspectele sesizate de petent, respectiv faptul că Comisia de Aplicare a D-L. 118/1990 refuză în mod abuziv acordarea sporului de vechime de 6 luni pentru fiecare an de persecuție și indemnizația lunară nu intră sub incidența O.G. 137/2000, republicată. Modul de interpretare și aplicare a legii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării și excede cadrului legal reglementat prin O.G. 137/2000, republicată, fiind un atribut exclusiv al instanțelor de judecată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor art. 2 alin.1 al Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENCZ – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării: 04.12.2009

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.